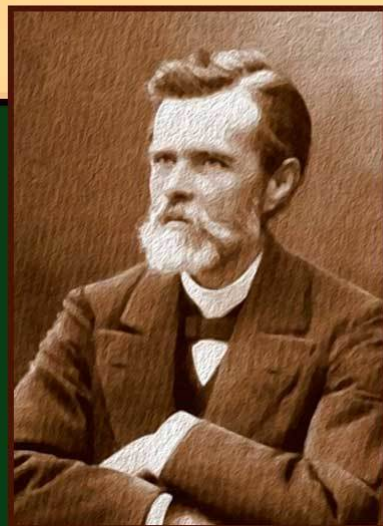

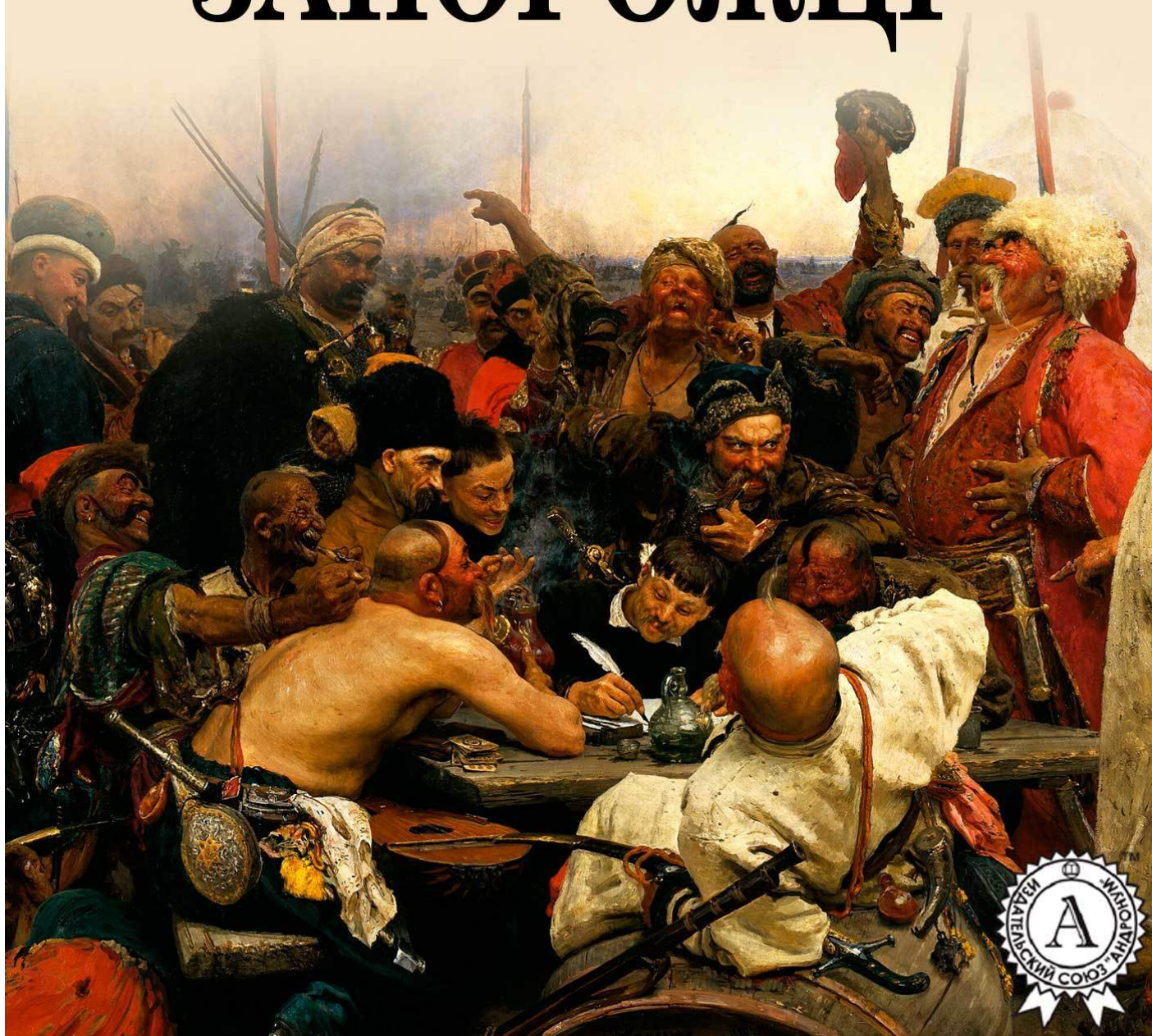

ШКІЛЬНА ПРОГРАМА

Іван Нечуй-Левицький

ЗАПОРОЖЦІ

Шкільна програма

Иван Нечуй-Левицкий
Запорожці

«Мультимедийное издательство Стрельбицкого»

Нечуй-Левицкий И. С.

Запорожці / И. С. Нечуй-Левицкий — «Мультимедийное издательство Стрельбицкого», — (Шкільна програма)

Фрагмент казки Івана Нечуя-Левицького «Запорожці» розповідає про подорож молодого лоцмана Карпа Летючого у потойбічний світ запорожців, де він зустрічається із померлим гетьманом. Розпитавши Карпа про сучасне життя України, гетьман зажурився: нічого не змінилося, Україна як і раніше потерпає від «ляхів, москалів і жидів», і молитися за свою землю – єдиний вихід для всіх.

© Нечуй-Левицкий И. С.
© Мультимедийное издательство
Стрельбицкого

Іван Нечуй-Левицький

ЗАПОРОЖЦІ

(фрагмент)

Над Дніпром, коло славних порогів, у селі Старому Кодаку жив собі молодий лоцман Карпо Летючий. Як і всі лоцмани, він був потомок славних запорожців і мав увесь хист, усю вдачу запорозьку. Високий, чорнявий та кучерявий, гарний з лиця, гарний з стану, кругом гарний, ще й до того сміливий! Ще змалку брав його з собою батько на байдаки та плоти, переводячи їх через пороги. Карпо знав добре всі пороги, всі забори, знав кожний камінь. Він любив пороги, бо зріс коло них. Карпо любив летіти стрілою прудким козацьким ходом через пороги, летіти птицею з лави на лаву; любив слухати, як шумить Дніпро на порогах, як реве Звонець або Дід і обливає бризками його гаряче лице.

Лоцманський отаман дуже любив Карпа і настановив його керманичем, не зважаючи на його дуже молоді літа. Отаман вірив йому, як самому собі.

Ото раз приплив до порогів великий байдак якогось багатого купця.

– Дай мені, отамане, лоцмана, та найпевнішого, найлуччого! – каже багатий купець до отамана.

– Нема в мене певнішого лоцмана, як Карпо Летючий, хоч він і молодий. Посилаю його, то все одно, що й сам їду, – відказав отаман.

Вимірили байдак, зняли з його трохи ваги, приробили довженне стерно. Готове судно в страшну дорогу! Карпо поблагословився в отамана і вилетів орлом на байдак. Всі попереду сіли по українському звичаю, потім стали на коліна і помолились Богу. Ніхто не знав запевне, чи вернеться живий додому!

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.